

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/39/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615200532
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5615200532.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobkyne T. P., nar. X. X. XXXX, bytom V. XXX proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalobkyne Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 392 eur, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 392 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobkyni sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 27. 1. 2015, sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia zo zmluvy o úvere číslo 500300726 zo dňa 23. 4. 2013 vo výške 392 eur, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedla, že dňa 23. 4. 2013 uzatvorila so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo 500300726, ktorej súčasťou bola dohoda o plnení v splátkach zo dňa 23. 4. 2013, v ktorej je určená výška mesačnej splátky 66 eur a celkový počet splátok 12. Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje 309,86 %, priemerná RPMN 36,73 % a úroková sadzba 39,12 %. Žalovanému uhradila celkovú sumu vo výške 792 eur, čím preplatila istinu o 392 eur, ktoré predstavujú bezdôvodné obohatenie. Spotrebiteľský úver bol pre porušenie zákona bezúročný a bez poplatkov. Spotrebiteľská zmluva je absolútne neplatná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje početné neprijateľné zmluvné podmienky. V zmluve sú uvedené rozdielne údaje týkajúce sa výšky ročnej percentuálnej miery nákladov, keď v bode 3. zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa uvádza údaj 98 % a v dohode o plnení v splátkach 309,86 %. Uvádzanie dvoch rozdielnych údajov o výške ročnej percentuálnej miery nákladov v spotrebiteľskej zmluve považuje za zavádzanie spotrebiteľa, resp. klamanie spotrebiteľa a nekalú obchodnú praktiku, ktorá spôsobuje, že spotrebiteľ urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, keďže mu neboli dané k dispozícii správne, resp. pravdivé informácie. Úrokové miery z úverov bánk v II. štvrtroku roku 2013 pri spotrebiteľských úveroch do jedného roka boli 8,39 %, pričom úrok, dohodnutý v zmluve o úvere so žalovaným, predstavoval 39,15 %, čo je viac ako 3-násobok úroku pri bankových spotrebiteľských úveroch. Uvedený úrok je neúnosne vysoký, rozporný s dobrými mravmi, a preto je zmluva neplatná. Pokiaľ je odplata ako podstatná náležitosť zmluvy v rozpore s dobrými mravmi, je neplatný právny úkon ako celok. Uvedená skutočnosť bola aj judikovaná napr. v rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co/3/2011. Administratívny poplatok je veľmi úžerný a rozporný s dobrými mravmi. Jeho dojednanie je neurčité a zo zmluvy nie je možné zistiť, o aké administratívne plnenie sa jedná. Taktiež rozhodcovská doložka predstavuje nekalú obchodnú praktiku, nakoľko ide o zmluvnú podmienku, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná, podľa ktorej síce spotrebiteľ mal možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a všeobecným súdom, avšak ak začne rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ je nútený

sa mu podrobiť. Záleží na právnom posúdení súdu, či nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je opodstatnený neplatnosťou zmluvy ako celku alebo bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanej žalobe, doručenom súdu dňa 17. 3. 2015, uviedol, že tvrdenie žalobkyne o neplatnosti zmluvy o úvere z dôvodu udania neprijateľných podmienok je mylné. Ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-453/10. Odmietla, že administratívny poplatok za administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná zmluvná podmienka. Predmetom prieskumu nemôžu byť zmluvné dojednania týkajúce sa primeranosti ceny. Ak by takýto prieskum bol prípustný, dochádzalo by k neprimeraným a extrémnym zásahom do trhu a v konečnom dôsledku k regulácii cien tovaru a služieb, čo by bolo v priamom rozpore s čl. 55 ods. 1 Ústavy SR. Zmluvné dojednanie, ktoré podliehalo prieskumu v tomto konaní, je celkom jednoznačne cenovým dojednaním a vzhľadom na ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj čl. 4 ods. 2 smernice Rady 93/13/EHS je vylúčené, aby súd preskúmaval primeranosť tohto dojednania. U nebankových subjektov nemožno obvyklú výšku úroku odvodzovať od výšky úroku požadovaného bankami. S ohľadom na výrazne vyššie podnikateľské riziko sú úroky, požadované týmito nebankovými veriteľmi, vyššie, ako obvyklé bankové úroky. Zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, preto navrhol podanú žalobu zamietnuť.

V písomnom vyjadrení k podanej žalobe, doručenom súdu dňa 16. 4. 2015, žalovaný uviedol, že nie je a nemôže byť sporným, že žalobkyňa má právne postavenie spotrebiteľa, zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Zmluva obsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva obsahuje uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov, ako aj ročnej úrokovej sadzby, preto nemôže byť považovaná za bezúročnú a bez poplatkov. Medzi účastníkmi konania bola prednostne uzavretá zmluva o úvere, v ktorej je jasne uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 98 %. Podstatou zmluvy je platobná povinnosť žalobkyne v podobe jedinej splátky, so splatnosťou do 12. 4. 2014, ak nie je dohodnuté inak. Účastníci konania sa však dohodli inak a uzavreli samostatné zmluvné dojednanie v dohode o plnení v splátkach, ktorá má právnu povahu dodatku k zmluve o úvere. Podstatou dohody je umožniť žalobkyňi miesto splatenia úveru jednou (vysokou splátkou) postupné splácanie úveru v jednotlivých pravidelných (menších) splátkach. Dohoda obsahuje jasne uvedenú ročnú percentuálnu mieru nákladov (309,86 %), ako aj priemernú RPMN 40,60 %, keďže novým platobným mechanizmom došlo k zmene pôvodnej ročnej percentuálnej miery nákladov. Spotrebiteľ teda obdržal všetky potrebné informácie a nemôže byť ani reč o jeho klamaní, resp. zavádzaní. Nemôže ísť ani o nekalú obchodnú praktiku, nakoľko poskytol žalobkyňi všetky potrebné informácie. Je tiež irelevantné posudzovanie dohody o plnení v splátkach, nakoľko podľa bodu 3. dohody neuhradením ktorejkoľvek splátky riadne a včas po dobu dlhšiu ako 3 mesiace dodatok zaniká od počiatku a teda medzi účastníkmi konania platí už len zmluva o úvere a ročná percentuálna miera nákladov v nej uvedená. Pokiaľ ide o úroky, cena plnenia ako taká v zásade nemôže byť posudzovaná ako neprijateľná podmienka. Výška úrokov nie je podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Prípadná právna vada v dojednaní o výške úrokov preto neznamená, že zmluva o úvere je ako celok neplatnou, ale znamená to len to, že sa aplikuje ustanovenie § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka. Výška úrokovej sadzby je v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, avšak jej prípadná absencia nie je dôvodom neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale spôsobuje jej bezodplatnosť. V čase uzavretia zmluvy o úvere neexistoval žiaden všeobecne záväzný právny predpis, ktorý by ustanovoval maximálnu prípustnú výšku úrokov za poskytovanie peňažných prostriedkov. Je preto možné vychádzať iba z ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Dôkazné bremeno v otázke primeranosti odplaty pritom znáša žalobkyňa a nie žalovaný. Úrok vo výške 39,15 % ročne možno hodnotiť ako primeraný, pretože sám o sebe zodpovedá priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 40,60 % ročne. Obchodný zákonník v § 499 umožňuje okrem platenia samotných úrokov aj dojednanie tzv. poplatku za rezervovanie peňažných prostriedkov, teda umožňuje vyberanie iných platieb ako len splátok úveru a úrokov. Slovenské právo poplatok za spracovanie zmluvy nielenže pripúšťa, ale aj výslovne uvádza. Zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne spomína niektoré poplatky, napr. za notárske služby, za predčasné splatenie úveru, za vedenie účtu. Podľa čl. 9 ods. 10 zákona o spotrebiteľských úveroch, účinného od 10. 6. 2013, sa veriteľovi zakazuje požadovať od

spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok. Zákonodarca teda explicitne vymenúva poplatok alebo náhradu nákladov len za vedenie, evidenciu, správu úveru resp. účtu alebo jeho zrušenie, nie však poplatok za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy, z čoho vyplýva, že takýto poplatok je v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch prípustný. Pokiaľ žalobkyňa namietala neplatnosť rozhodcovskej doložky, žiadna rozhodcovská doložka medzi účastníkmi konania neexistuje. Medzi účastníkmi konania bola uzavretá rozhodcovská zmluva, pričom podaním žaloby na súd žalobkyňa privodila splnenie rozvázovacej podmienky, teda počnúc dňom podania žaloby na súd rozhodcovská zmluva medzi účastníkmi konania neexistuje, preto je námietka žalobkyne úplne irelevantná. Vo veci nemožno žiadať neplatnosť právneho úkonu ako takého, nakoľko ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť. Aj Súdny dvor Európskej únie vo veci C-453/10 a C-26/13 akcentoval princíp zachovania platnosti zvyšku spotrebiteľskej zmluvy a uviedol, že nekalá obchodná praktika nemá priamy vplyv na posúdenie platnosti zmluvy o úvere. Navrhol, aby súd uvedené rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vo veci aplikoval a pre prípad, že sa s nimi nestotožní, sa s nimi vysporiadal. Je potrebné prihliadať aj na princíp zachovania platnosti zmluvy.

Vedľajší účastník na strane žalobkyne vo vyjadrení, doručenom súdu dňa 22. 2. 2016, uviedol, že žalovaný sa snaží podsúvať účelový, zužujúci výklad ustanovení právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzatvorená spotrebiteľská zmluva, pre ktorú je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá možnosť podmienky individuálne ovplyvniť. Vychádza sa z toho, že spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že, vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby, koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom v podnikaní. Účastníci uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 400 eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 792 eur, ktoré boli tvorené súčtom úroku vo výške 39,15 % ročne, čo predstavovalo sumu administratívnych nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Účastníci zároveň uzavreli dohodu o plnení v splátkach, v ktorej sa žalobkyňa zaviazala žalovanému uhradiť celkovú čiastku v 12 mesačných splátkach po 66 eur. Jednou zo základných náležitostí spotrebiteľského úveru je hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov a priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov. Absencia takýchto údajov nezakladá priamo v zákone neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale má za následok, že úver je poskytnutý bez úrokov a bez poplatkov. V zmluve je uvedená iná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov ako v dohode o splátkach, pričom správny údaj je 309,86 %, preto nesprávny údaj v zmluve o úvere znamená absenciu takéhoto údaju. Preto sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Samotná okolnosť, že v dvoch listinách, týkajúcich sa úveru, sú uvedené rozdielne hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov, má za následok uvádzanie spotrebiteľa do omylu a zneistenie jeho postavenia. Početné rozhodnutia z rôznych súdov považujú úhradu administratívneho poplatku za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Vo vzťahu k neprijateľným zmluvným podmienkam v rozhodcovskej zmluve poukázal na rozhodnutia NS SR, sp. zn. 6MCdo/9/2012 a 6Cdo/1/2012. Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. Žalovaný vystavil žalobkyňu hrubo nemorálnych a zneužívajúcich zmluvných podmienok, ktoré zakladajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Samotná zmluva o úvere už len v kontexte uvedených neprijateľných a nekalých podmienok svojím obsahom, ako aj účelom, odporuje zákonu a zákon obchádza a ako celok sa prieči dobrým mravom. Preto je dôvod na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže zmluva je absolútne neplatná a súčasne úver bol pre porušenie zákona bezúročný a bez poplatkov. Navrhol, aby súd posúdil vo výroku postupom podľa § 153 ods. 3, 4 Občianskeho súdneho poriadku jednotlivé neprijateľné zmluvné podmienky a podľa § 39 Občianskeho zákonníka celú zmluvu posúdil ako neplatnú a vo zvyšku vyhovel žalobe ako dôvodnej.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti žalobkyne, vedľajšieho účastníka na strane žalobkyne a žalovaného, ktorým bolo predvolanie na súdne pojednávanie riadne a včas doručené. Žalobkyňa svoju neúčast' na súdnom pojednávaní ospravedlnila predložením lekárskeho potvrdenia o objednaní na odborné vyšetrenie, súdne pojednávanie však odročiť nežiadala. Vedľajší účastník na strane žalobkyne, ako aj žalovaný, súhlasili s vykonaním súdneho pojednávania v ich neprítomnosti. Súd preto vo veci konal a rozhodol

v neprítomnosti žalobkyne, vedľajšieho účastníka na strane žalobkyne a žalovaného, prihladajúc na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, a to zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, dohody o plnení v splátkach, potvrdenia o prevzatí finančných prostriedkov, tabuľky priemerných úrokových sadziieb z úverov, potvrdení o vklade v hotovosti, súd zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobkyňa ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 23. 4. 2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo 500300726, v ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobkyni úver vo výške 400 eur. Žalobkyňa sa zaviazala poskytnuté prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 392 eur, t. j. spolu 792 eur, a to do 12. 4. 2014, ak nie je dohodnuté inak. Úroková sadzba predstavovala 39,15 % ročne, čo činí 156,60 eura a administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu predstavovali 235,40 eura. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 98 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 36,73 %. Dňa 23. 4. 2013 uzatvorili účastníci konania dohodu o plnení v splátkach, v ktorej sa dohodli na úhrade celkového dlhu zo zmluvy o úvere v 12 pravidelných mesačných splátkach vo výške 66 eur, vždy k 12. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 12. 5. 2013. Výška ročnej percentuálnej miery nákladov predstavovala 309,86 %, výška priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov 36,73 %.

Žalobkyňa uhradila žalovanému splátky vo výške 66 eur dňa 16. 4. 2014, 9. 5. 2013, 10. 6. 2013, 12. 7. 2013, 13. 8. 2013, 11. 9. 2013, 16. 10. 2013, 12. 11. 2013, 9. 12. 2013, 13. 1. 2014, 11. 2. 2014, 6. 3. 2014, teda 12 x 66 eur, spolu 792 eur.

Podľa prehľadu priemerných úrokových sadziieb úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny za apríl 2013 predstavuje výška úrokovej sadzby pre spotrebiteľské úvery so splatnosťou do jedného roka 9,14 % ročne.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon o SÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d/ zákona o SÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o SÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové

sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o SÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobkyňa sa žalovaného nároku domáhala právnym dôvodom vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť žalovanému plnením žalobkyne na základe zmluvy o úvere, uzavretej so žalovaným. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázané, že žalobkyňa ako dlžníka a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 23. 4. 2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, v ktorej si dojednali poskytnutie úveru vo výške 400 eur, ktorý sa zaviazala žalovaná vrátiť, spolu s dojednaným úrokom a administratívnym poplatkom, spolu vo výške 792 eur, do 12. 4. 2014. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 98 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 36,73 %. Dňa 23. 4. 2013 si účastníci dohodli v dohode o plnení v splátkach splácanie poskytnutého úveru v splátkach vo výške 66 eur mesačne, a to so splatnosťou k 12. 5. 2013, t. j. v počte 12 splátok. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluvy o úvere aj o plnení v splátkach boli uzatvorené medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľské zmluvy. Úver, poskytnutý žalobkyňou žalovaným, je spotrebiteľským úverom. Uvedené skutočnosti neboli medzi účastníkmi konania sporné. Žalobkyňa dôvodila vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru aj absolútnou neplatnosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva je dvojstranný právny úkon, ktorý vzniká na základe dvoch platných, vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán, ktoré pri zmluve o spotrebiteľskom úvere, v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 1 zákona o SÚ, musia byť vykonané v písomnej forme. Podstatnými náležitosťami zmluvy o úvere sú dojednanie o výške úveru, záväzok veriteľa na požiadanie dlžníka poskytnúť úver v dojednanej výške a záväzok dlžníka poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky. Zákonné ustanovenie § 9 ods. 2 zákona o SÚ určuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona o SÚ, je údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. V zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov 98 %, v dohode o plnení v splátkach vo výške 309,86 %. Je potrebné uviesť, že oba právne úkony boli uzavreté v ten istý deň, ako bezprostredne na seba nadväzujúce a vzájomne obsahovo spojené (sám žalovaný označil dohodu o plnení v splátkach za dodatok k zmluve o úvere). Napriek uvedenej skutočnosti však obsahujú diametrálne rozdielny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, čo žalovaný odôvodnil novým platobným mechanizmom. Takéto rozdielne uvedenie údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov, ktorá predstavuje veľmi dôležitý údaj pre spotrebiteľa pri

rozhodovaní sa o prevzatí spotrebiteľského úveru, predstavuje nekalú obchodnú praktiku. Žalobkyni bol pri dojednaní úveru (pri podpise zmluvy o úvere) žalovaným prezentovaný údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov 98 % a takto žalobkyňa zmluvu o úvere so žalovaným aj uzavrela a bezprostredne na to bol do dohody o plnení v splátkach uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov 309,86 %. Neobstojí tvrdenie žalovaného, že k zmene výšky ročnej percentuálnej miery nákladov došlo „v záujme“ žalobkyne ako spotrebiteľa, aby jej bolo umožnené splatiť úver v menších splátkach, nie jednou vysokou splátkou. Naopak, správanie žalovaného pri podpise zmluvy o úvere a dohode o plnení v splátkach, najmä vzhľadom na skutočnosť, že boli podpísané v ten istý deň, ako bezprostredne na seba časovo naväzujúce právne úkony, sa javí ako vyslovene účelové, vykonané s cieľom ovplyvniť žalobkyňu ako spotrebiteľku pri uzatváraní zmluvy o úvere, keď jej „naoko“ bol ponúknutý úver s ročnou percentuálnou mierou nákladov 98 %, ktorá bola bezprostredne na to zvýšená na 309,86 %. Je úplne nelogické, aby sa splácanie úveru v splátkach dojednálo súčasne s podpisom zmluvy o úvere samostatnou dohodou o plnení v splátkach, hoci je zrejmé, že žalobkyňa ako spotrebiteľ nemohla mať záujem na splatení úveru jednorazovo, v plnej výške, ale na jeho postupnom splácaní v splátkach. Konanie žalovaného pri uzatváraní zmluvy o úvere a dohody o plnení v splátkach v časti týkajúcej sa dojednania ročnej percentuálnej miery nákladov je nekalou obchodnou praktikou. Navyše, dojednanie údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov, vzhľadom na to, že bolo dojednané v dvoch na seba časovo bezprostredne naväzujúcich právnych úkonoch v diametrálne rozdielnej výške, je neurčité, nakoľko neumožňuje spotrebiteľovi jednoznačne ustáliť jeho výšku. Z uvedeného dôvodu je dojednanie o ročnej percentuálnej miere nákladov neplatné. Povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o SÚ je aj dojednanie o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V dohode o plnení v splátkach je uvedená len celková výška splátky v sume 66 eur, počet splátok 12, avšak absentuje dojednanie o výške, počte a termíne splátok s rozčlenením na istinu, úroky a iné poplatky tak, ako to vyžaduje zákonné ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona o SÚ. Súd považoval zmluvu o úvere v časti dojednanej výšky úroku za rozpornú s dobrými mravmi, prihliadajúc k obvyklej výške úrokov požadovaných bankami za obdobné úvery, ktorá v čase uzatvorenia zmluvy o úvere predstavovala 9,14 %, čo je o 30,01 % menej ako výška úroku dojednaná so žalobkyňou v zmluve o úvere. Uvedené dojednanie je preto rozporné s dobrými mravmi a v dôsledku toho neplatné. Nakoľko v zmluve o úvere, v zmysle vyššie uvedených skutočností, absentovali údaje podľa § 9 ods. 2 písm. i/, j/, k/ zákona o SÚ, považuje sa úver, poskytnutý žalovaným žalobkyni, v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o SÚ, za bezúročný a bez poplatkov. Žalovanému ako veriteľovi preto prislúchalo len právo na vrátenie poskytnutého úveru. Keďže žalobkyňa žalovanému zaplatila aj úroky a administratívny poplatok, spolu v sume 392 eur, čo nebolo medzi účastníkmi sporné, na strane žalovaného vzniklo v uvedenej sume bezdôvodné obohatenie plnením bez právneho dôvodu. Súd preto uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 392 eur. Už len okrajom súd uvádza, že pokiaľ vedľajší účastník na strane žalobkyne v písomnom vyjadrení k podanému vyjadreniu žalovaného navrhol, aby súd v súlade s ustanovením § 153 ods. 3, 4 Občianskeho súdneho poriadku judikoval jednotlivé neprijateľné podmienky, jedná sa fakultatívnu možnosť súdu. Súd, vzhľadom na posúdenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov, považoval za nadbytočné zaoberať sa neprijateľnosťou jednotlivých zmluvných podmienok. Súd nepovažoval celú zmluvu o úvere v spojení s dohodou o plnení v splátkach za absolútne neplatné právne úkony, nakoľko boli uzatvorené v písomnej forme v súlade s ustanovením § 9 ods. 1 zákona o SÚ, pričom spĺňali náležitosti právneho úkonu a zmluva o úvere obsahovala podstatné náležitosti zmluvy o úvere v zmysle § 497 Obchodného zákonníka. Rozpornosť dojednaného úroku s dobrými mravmi nepovažoval súd za dôvod neplatnosti zmluvy ako celku, nakoľko mal za to, že je možné oddeliť časť zmluvy, ktorá je neplatná, od časti zmluvy, ktorá je platná. Navyše, samotný zákon o SÚ predpokladá absenciu zmluvného dojednania o úroku v zmluve o úvere, ktoré však postihuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru (k čomu došlo aj v prípade úveru poskytnutého žalovaným žalobkyni). Súd sa nezaoberal ani argumentáciu žalobkyne týkajúcou sa neplatnosti rozhodcovskej doložky, nakoľko jej uzavretie so žalovaným nepreukázala.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením vzniklo právo na náhradu trov konania v konaní úspešnej žalobkyni. Keďže si žalobkyňa v podanej žalobe uplatnila náhradu trov konania, trovy však nevyčíslila a z obsahu spisu jej trovy konania nevyplývali, súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.